ΜΙΑ ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ

Προδομένη νεολαία

ΟΙ ΝΕΟΙ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ ΜΑΣ

2.- Δωρεάν ἡ Παιδεία, ἀλλά κοστίζει ἀκριβά

ΤΟΥ ΛΕΥΤΕΡΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. Τοῦ ἀπεσταλμένου μας. —

Η ΑΘΗΝΑ εἶναι ἀπό τόν Πειραιᾶ. Σπούδασε Φιλολογία στό Πανεπιστήμιο τῆς Ἀθήνας. Ἀποφοίτησε μέ ἄριστα. Θέλησε νά συνεχίση τίς σπουδές της καί τώρα, στά εἰκοσιτρία της, εἶναι καί πάλι φοιτήτρια— στό Ψυχολογικό τμῆμα τῆς Φιλοσοφικῆς τοῦ «Ἀριστοτελείου».

● Η ΑΘΗΝΑ δέν ἔχει πατέρα. Ἡ μητέρα της, παίρνει μιά ψωροσύνταξη. Καί ἡ νέα, πού ἀποφοίτησε μέ ἄριστα ἀπό τό Πανεπιστήμιο τῆς Ἀθήνας, γιά νά μπορέση νά συνεχίση τίς σπουδές της, κάνει τή «μπέϊμπυ σίτερ»: προσέχει τά δυό μωρά ἑνός ζεύγους... φιλολόγων! Ἡ δουλειά της, εἶναι νυχτερινή: πέντε βράδια τή ἑβδομάδα— ἀπό τίς 8 ὡς τό πρωΐ. Καί ἡ ἀμοιβή της, 1.050 δραχμές τό μήνα.

Θέλω νά τό ἰπῶ ἀπ' τήν ἀρχή: οἱ νέοι πού προέρχονται ἀπό φτωχές οἰκογένειες, δέν μποροῦν νά σπουδάσουν σέ Πανεπιστήμιο ἤ ἄλλες Ἀνώτατες Σχολές, πού βρίσκονται μακρυά ἀπό τά σπίτια τους. Ἀλλά καί ὅσοι νέοι προέρχονται ἀπό οἰκογένειες μέ χαμηλό εἰσόδημα, σπουδάζουν μέ μεγάλες στερήσεις. Γι' αὐτούς, τό «δωρεάν παιδεία», εἶν' ἕνα σλόγκαν χωρίς περιεχόμενο. Καί ἡ περίοδος τῆς φοιτητικῆς τους ζωῆς, μιά περίοδος πολύ δύσκολη. Ἀπόδειξη, ἡ περίπτωση τῆς Ἀθηνᾶς. Καί ὄχι μόνο τῆς Ἀθηνᾶς, ἀλλά τῆς μεγάλης μάζας τῶν φοιτητῶν, ὅπως θά δοῦμε ἀμέσως παρακάτω:

● ΜΙΛΑΩ μέ τόν Μιχάλη, φοιτητή τῆς 'Οδοντιατρικῆς, ἀπό τό Βόλο:

— Τί δουλειά κάνει ὁ πατέρας σου;

— Δέν ἔχω πατέρα. Ὅταν ζοῦσε, δούλευε στή ΔΕΗ—ΠΑΠ. Ἡ μητέρα μου παίρνει σύνταξη. Ἐπαιρνα κι' ἐγώ 2.000 δραχμές τό μήνα, ὡς τά εἰκοσιένα μου χρόνια.

— Πόσα λεφτά σοῦ στέλνουν ἀπό τό σπίτι σου;

— Μοῦ στέλνουν 2.500 δραχμές τό μῆνα. Ἀλλά ποτέ σχεδόν δέν μοῦ φτάνουν.

— Δέν νομίζω ὅτι εἶναι λίγα χρήματα 2.500 δραχμές τό μηνα...

— Εἶναι λίγα. Καί δέν μοῦ φτάνουν.

— Γιατί δέν σοῦ φτάνουν;

— Πρῶτα - πρῶτα, πληρώνω 1.000 δραχμές τό μῆνα γιά νοῖκι.

— Μένεις μόνος σου;

— Μόνος μου. Ἔχω νοικιάσει μιά γκαρσονιέρα.

— Ποῦ τρῶς;

— Δέν τρώω στή Λέσχη—δέν μ' ἀρέσει τό φαγητό. Τρώω σέ ἐστιατόριο.

— Τί πληρώνεις;

— Χρειάζομαι ἀπαραιτήτως ἕνα χιλιάρικο τό μῆνα.

— Τρῶς καλά μέ 35 δραχμές τή μέρα;

— Ὑποφερτά. Τά ἐστιατόρια, ἐδῶ, εἶναι καλύτερα καί φτηνότερα ἀπό τά ἐστιατόρια τῆς Ἀθήνας. Ἐδῶ, γύρω στήν Καμάρα, ὑπάρχουν πολλά ἐστιατόρια, πού δουλεύουν μέ φοιτητές.

— Μιά μερίδα κρέας πόσο κάνει;

— Ἀρχίζει ἀπό 18 δραχμές καί φτάνει μέχρι 22. Ἀλλά εἶναι καί ἡ "ὀλίγη" πού μᾶς σώζει.

— Πῶς διασκεδάζεις;

— Μ' ἕνα πεντακοσάρικο πού μοῦ μένει, δέν πάω, βέβαια, στά μπουζούκια... Κάνα σινεμαδάκι, ταβερνίτσα μέ φίλους, τραγούδι καί συζήτηση.

— Ἡ μητέρα σου, πῶς τά καταφέρνει καί σοῦ στέλνει 2.500 δραχμές τό μῆνα;

— Εἴχαμε κάτι οἰκονομίες, ἀπό τήν ἐποχή πού ζοῦσε ὁ πατέρας μου. Αὐτές τρώω τώρα...

ΦΑΣΟΛΙΑ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ

Σ' ΕΝΑ σπίτι τῆς ὁδοῦ Σαρανταπόρου, μέ τήν Στέλλα, 19 ἐτῶν, πού εἶναι φοιτήτρια τῆς Φιλοσοφικῆς.

— Ἀπό πού εἶσαι;

— Ἀπό τή Μεσσηνία, ἀπό ἕνα χωριό.

— Ἡ οἰκογενειακή σου κατάσταση;

— Ὁ μπαμπᾶς μου εἶναι μπακάλης.

— Πόσα λεφτά σοῦ στέλνει τό μῆνα;

— Χίλιες τρακόσες δραχμές.

— Μπορεῖς καί ζῆς μ' αὐτά τά χρήματα;

— Ἀφοῦ δέν ἔχουμε περισσότερα;

— Πόσα πληρώνεις γιά νοῖκι;

— Ἕνα πεντακοσάρικο.

— Μόνο;

— Εἴμαστε πέντε κορίτσια. Ἔχουμε νοικιάσει αὐτό τό τεσσάρι καί πληρώνουμε 2.700 δραχμες τό μῆνα.

— Κοινόχρηστα;

— Δέν ἔχει θέρμανση... Εἶναι λίγα... Τό πολύ, ἕνα κατοστάρικο τό μῆνα.

— Ποῦ τρῶς;

— Ἐδῶ τρώω. Μαγειρεύουμε μόνες μας.

— Δηλαδή;

— Βάζουμε ἀπό ἕνα δεκάρικο τήν ἡμέρα, μαζεύουμε ἕνα πενηντάρι κι' ἀγοράζουμε ὅ,τι χρειάζεται γιά τό καθημερινό φαγητό.

— Τί τρῶτε συνήθως;

— Μακαρόνια, φασόλια, φασόλια, φασόλια, μακαρόνια.

— Τίποτ' ἄλλο;

— Σχεδόν τίποτ' ἄλλο. Καί πολλές φορές, τά βράδια δέν τρῶμε.

— Κάνετε διαιτα;

— Ναί, γιά νά εἴμαστε κομψές!

— Σοβαρά μιλάω.

— Κάνουμε δίαιτα, γιατί τά λεφτά δέν φτάνουν. Πρέπει νά ἔχουμε καμμιά δεκάρα στήν ἄκρη. Μέ τίς οἰκονομίες μας, πήραμε αὐτές τίς καρέκλες, αὐτό τό τραπέζι, πιάτα, ποτήρια...

— Πῶς διασκεδάζετε;

— Λέμε ἀνέκδοτα.

— Τελικά, ἀπ' ὅ,τι βλέπω, οἱ 1.300 δραχμές πού παίρνεις, φτάνουν καί περισσεύουν.

— Δέ φτάνουν, δυστυχῶς. Γιατί ἀγοράζουμε ἐφημερίδα κι' ἕνα σωρό βιβλία, πού χρειαζόμαστε γιά τό Πανεπιστήμιο.

— Τά βιβλία δέν τά παίρνετε δωρεάν;

— Ναί. Ἀλλά χρειαζόμαστε διάφορα ἄλλα κείμενα καί βοηθήματα, πού κοστίζουν' ἀκριβά. Ὕστερα εἶναι ἡ θέρμανση, τά ναῦλα, τά ἀπαραίτητα ροῦχα...

— Ποιά ἐφημερίδα παίρνετε;

— Τό "Βῆμα". Διαβάζουμε, ὅμως, καί "Νέα".

— Ποῦ τά βρίσκετε;

— Κάτι παιδιά, ἀπέναντι, παίρνουν "Νέα". Καί στό τέλος τῆς ἑβδομάδος κάνουμε ἀνταλλαγή.

ΓΕΥΜΑΤΑ ΣΤΗ ΛΕΣΧΗ

ΑΠΟ τό Βόλο κι' ὁ Γιάννης, εἰκοσιτεσσάρων ἐτῶν, φοιτητής τῆς Ἰατρικῆς. Μοῦ λέει:

— Ἡ οἰκογένειά μου δέν εἶναι φτωχή. Οὔτε, ὅμως, καί ἰδιαίτερα εὔπορη. Ὁ πατέρας μου εἶναι ἔμπορος τροφίμων. Ἐκτός ἀπό τούς γονεῖς μου, ἔχω καί μιά ἀδελφή παντρεμένη. Ὁ πατέρας μου, τραβάει ἀπό τήν εἴσπραξη τοῦ μαγαζιοῦ 8.000 δραχμές τό μήνα. Μ' αὐτά τά λεφτά, ζῆ μέ τή μητέρα μου, πληρώνει 1.500 δραχμές γραμμάτια— ὑποχρεώσεις γιά τήν ἀδελφή μου καί στέλνει καί σέ μένα.

— Πόσα σοῦ στέλνει;

— Μοῦ στέλνει 2.000 δραχμές τό μῆνα, ἀλλά τρώω στή Λέσχη. Ὀχτώ γεύματα τήν ἑβδομάδα στή Λέσχη.

— Στή Λέσχη τρώει ὅποιος νάναι;

— Ὄχι. Ἐγώ, μέχρι πέρυσι, ἔλενε πῶς τό ψαρι εἶναι καλό. Ἐγώ, πάντως, δέν τό πρώω. Τό βρίσκω ἀπαίσιο. Μιά φορά τή ἑβδομάδα ἔχει κοτόπουλο καί 2—τρωγα ἔξω. Δέ μοῦ φτάναν, ὅμως, τά λεφτά, πεινοῦσα. Εὐτυχῶς, τώρα ἔβγαλα ἕνα χαρτί ἀπορίας ἀπό τόν παπά τῆς ἐνορίας μου καί μπορῶ καί τρώω στή Λέσχη, μέ μιάμισι δραχμή τό γεῦμα.

— Τί φαγητά μπορεῖς νά βρῆς στή Λέσχη;

— Τή Δευτέρα ὄσπρια. Ἕνα - δυό γεύματα εἶναι ψάρι. Τώρα, 3 φορές κρέας. Τό βραδινό φαγητό, δέν τρώγεται— κάτι λαδερά, φρίκη! Κυριακή καί Σάββατο βράδυ, ἡ Λέσχη δέν λειτουργεῖ. Καί ἀναγκαστικά, τρώω ἔξω.

— Γενικά, ὑποσιτίζεσαι...

— Μάλλον. Θά τελειώσω, ὅμως, τό σπίτι, καλό εἶναι, ἀλλά δέν ἔχει θέρμανση. Ἀνάβουμε σόμπα

— ἄλλα ἔξοδα κι' ἀποκεῖ...

— Καπνίζεις;

— Εὐτυχῶς, δέν καπνίζω.

— Πῶς διασκεδάζεις;

— Ἔχω μιά φίλη, μιά φιλενάδα...

— Ἐκτός ἀπ' αὐτό.

— Πηγαίνω στό θέατρο— εὐτυχῶς ὑπάρχουν φοιτητικά εἰσιτήρια. Καί κινηματογράφο καμμιά φορά. Γενικά, πάντως, δέν διασκεδάζω. Ἡ διασκέδαση θέλει λεφτά κι' ἐγώ δέν ἔχω...

● ΜΕ ΤΗΝ Λιλή, τώρα, πού εἶναι ἀπό τήν Ἀθήνα, ἔχει αὐτοκίνητο καί βρίσκεται στό πρῶτο ἔτος τῆς Νομικῆς:

— Ἡ οἰκογένειά μου εἶναι εὐκατάστατη. Δέν ἔχω παράπονο, πάντα ὁ πατέρας μου τά καπάφερνε.

— Πόσα σοῦ στέλνει τώρα;

— Τρεῖς χιλιάδες τό μῆνα.

— Σοῦ φτάνουν;

— Ὅσα καί νά σοῦ στείλουν, θά τά ξοδέψης.

— Πόσα πληρώνεις γιά νοῖκι;

— Ἕνα χιλιάρικο.

— Μόνη μένεις;

— Ναί.

— Οἱ φοιτητές, σύνηθως, μένουν μέ παρέα κι' ἔτσι μειώνουν τά ἔξοδά τους.

— Ἐγώ δέν θέλω νά μείνω μέ παρέα.

— Ὁ λόγος;

— Εἶμαι ἐρωτευμένη καί θέλω νά δέχωμαι τό φίλο μου στό σπίτι μου, ὁποια ὥρα θέλω...

ΜΕ 3.000 ΤΟ ΜΗΝΑ

Ο ΧΡΗΣΤΟΣ εἶναι ἀπό τή Λάρισα καί βρίσκεται στό τέταρτο ἔτος τῆς Ὀδοντιατρικῆς. Ἀπομαγνητοφωνῶ τή συνομιλία μας:

— Ὁ πατέρας μου— ἦταν ὑπάλληλος στό Ταχυδρομεῖο— ἔχει πεθάνει. Ἡ μητέρα μου, παίρνει σύνταξη 3.000 δραχμῶν. Ἔχω ἕνα ἀδελφό χημικό - μηχανικό. Μαζί του ζῆ ἡ μητέρα μου.

— Πόσα λεφτά σοῦ στέλνουν;

— Ἡ μητέρα μου, μοῦ στέλνει δυό χιλιάρικα τό μῆνα. Μοῦ στέλνει, ὅμως, ἕνα χιλιάρικο καί κάποιος μπάρμπας μου.

— Ἡ μητέρα σου μπορεῖ νά ζῆση μέ τό χιλιάρικο πού τῆς ἀπομένει;

— Δέν ἔχει ἔξοδα. Ζῆ στό σπίτι τοῦ ἀδελφοῦ μου. Καί παίρνει κι' ἕνα νοῖκι, ἀπό ἕνα σπίτι πού ἔχουμε στή Λάρισα.

— Πῶς περνᾶς μέ τίς 3.000 δραχμές πού σοῦ στέλνουν οἱ δικοί σου;

— Περνάω ἄσχημα.

— Πόσα πληρώνεις γιά νοῖκι;

— Ἑφτά κατοστάρικα τό μῆνα. Ἔξη τό νοῖκι κι' ἕνα κατοστάρικο κοινόχρηστα. Μένω σ' ἕνα τριάρι, μαζί μέ δυό φίλους μου.

— Τό φαγητό πόσο σοῦ στοιχίζει;

— Λειτουργεῖ καί τό βράδυ ἡ Λέσχη;

— Λειτουργεῖ, ἀλλά δέν τρώω πάντα ἐκεῖ.

— Γιατί;

— Ὑπάρχουν μερικά φαγητά, κάτι λαδερά, πού δέ μπορῶ νά τά βάλω στό στόμα μου.

— Καί βέβαια θά τελειώσης... Τά ἄλλα σου ἔξοδα ποιά εἶναι;

— Πρῶτα - πρῶτα τό νοῖκι. Μένω μ' ἕνα φίλο μου, στήν περιοχή τῆς Ἁγίας Τριάδας, στήν ὁδό Σπάρτης. Πληρώνουμε ἐννιά κατοστάρικα τό μῆνα. Δυάρι εἶναι τό σπίτι, καλό εἶναι, ἀλλά δέν ἔχει θέρμανση. Ἀνάβουμε σόμπα

— ἄλλα ἔξοδα κι' ἀποκεῖ...

— Καπνίζεις;

— Εὐτυχῶς, δέν καπνίζω.

— Πῶς διασκεδάζεις;

— Ἔχω μιά φίλη, μιά φιλενάδα...

— Ἐκτός ἀπ' αὐτό.

— Πηγαίνω στό θέατρο— εὐτυχῶς ὑπάρχουν φοιτητικά εἰσιτήρια. Καί κινηματογράφο καμμιά φορά. Γενικά, πάντως, δέν διασκεδάζω. Ἡ διασκέδαση θέλει λεφτά κι' ἐγώ δέν ἔχω...

● ΜΕ ΤΗΝ Λιλή, τώρα, πού εἶναι ἀπό τήν Ἀθήνα, ἔχει αὐτοκίνητο καί βρίσκεται στό πρῶτο ἔτος τῆς Νομικῆς:

— Ἡ οἰκογένειά μου εἶναι εὐκατάστατη. Δέν ἔχω παράπονο, πάντα ὁ πατέρας μου τά καπάφερνε.

— Πόσα σοῦ στέλνει τώρα;

— Τρεῖς χιλιάδες τό μῆνα.

— Σοῦ φτάνουν;

— Ὅσα καί νά σοῦ στείλουν, θά τά ξοδέψης.

— Πόσα πληρώνεις γιά νοῖκι;

— Ἕνα χιλιάρικο.

— Μόνη μένεις;

— Ναί.

— Οἱ φοιτητές, σύνηθως, μένουν μέ παρέα κι' ἔτσι μειώνουν τά ἔξοδά τους.

— Ἐγώ δέν θέλω νά μείνω μέ παρέα.

— Ὁ λόγος;

— Εἶμαι ἐρωτευμένη καί θέλω νά δέχωμαι τό φίλο μου στό σπίτι μου, ὁποια ὥρα θέλω...

— Πόσα χρήματα κερδίζει τό μῆνα;

— Ἑξήμισυ χιλιάδες δραχμές.

— Πόσα σοῦ στέλνει;

— Δυόμισυ χιλιάδες.

— Τά φέρνει βόλτα;

— Μέ τή μητέρα μου εἶναι, σπίτι δικό μας ἔχουμε—τά φέρνει βόλτα. Ὅταν ζοῦσα μαζί τους, ἡ ζωή μου ἦταν πολύ ἄνετη.

— Πόσα πληρώνεις ἐδῶ;

— Πληρώνω 1.700 δραχμές τό μῆνα, γιά ὕπνο, τρία γεύματα, πλυστικά κλπ.

— Σοῦ μένουν, δηλαδή, 800 δραχμές τό μῆνα.

— Μοῦ μένουν, ἀλλά δέν μοῦ περισσεύουν.

— Πῶς διασκεδάζεις;

— Δέν διασκεδάζω. Περνάω τήν ὥρα μου ἐδῶ, μαζί μέ τά κορίτσια. Διαβάζω, κάνω σχέδιο, αὐτά.

«ΟΡΙΣΜΕΝΑ ΠΑΙΔΙΑ...»

ΣΥΖΗΤΗΣΗ, τώρα, μέ τή δεσποινίδα Καμπσίδου, πού εἶναι στέλεχος τῆς ΧΕΝ:

— Τί πληρώνουν τά παιδιά στό οἰκοτροφεῖο τῆς ΧΕΝ;

— Φέτος πληρώνουν 1.700 δρχ.

— Μήπως αὐτό τό ποσόν εἶναι πολύ μεγάλο γιά ὁρισμένα παιδιά;

— Δέν εἶναι πολύ μεγάλο. Ἡ ΧΕΝ δέν εἶναι φιλανθρωπικό ἵδρυμα, δέν ἔχει ἐπιχορηγήσεις. Ἄν σκεφτῆτε ὅτι μέ τίς 1.700 δραχμές, 60 δραχμές τή μέρα, τό παιδί ἐξασφαλίζει ὕπνο, τρία γεύματα, πλυστικά, θέρμανση, ἀναγνωστήριο κλπ., θά δῆτε ὅτι δέν εἶναι πολλά τά λεφτά. Βέβαια, γιά ὁρισμένα παιδιά... Ἄν ἔχουν πολύ περιορισμένους πόρους, καί εἶναι φοιτητές ἤ φοιτήτριες, θά ἦταν δυνατόν νά πάνε στή «Φοιτητική Ἑστία», ὅπου πληρώνουν 1.400 δραχμές. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι στοιχίζει...

— Προσωπικά, δέ νομίζω ὅτι ἕνα παιδί, πού δέν προέρχεται ἀπό εὔπορη οἰκογένεια, μπορεῖ νά σπουδάση, κάτω ἀπ' αὐτές τίς συνθῆκες.

— Εἶναι πολύ δύσκολα. Ἐγώ σκέφτομαι πάντα τούς γονεῖς. Ἄν ἔχης ἕνα παιδί, κάτι γίνεται... Ἄν ἔχης, ὅμως, δυό - τρία παιδιά; Ἄν ἕνας πατέρας κερδίζη 8.000 δραχμές, πού εἶναι ἕνα μέσο εἰσόδημα, καί πρέπει νά δίνη, γιά τό ἕνα παιδί 1.000, γιά τό ἄλλο 2.500, γιά τό τρίτο 1.500, πῶς θά τά καταφέρη; Δηλαδή, τό νά μήν ὑπάρχουν Σχολές παντοῦ, εἶναι ἕνα μεγάλο πρόβλημα γιά τόν μέσο Ἕλληνα. Ἔχω μιά φίλη, ἐργαζομένη εἶναι. Βρίσκεται σέ διάσταση. Ἡ κόρη της πέτυχε στήν Ἀθήνα. Καί εἶναι ἕτοιμη νά ζητήση μετάθεση. Δέν μπορεῖ νά ἔχη δυό σπίτια—ἕνα ἐδῶ κι' ἕνα γιά τήν κόρη της στήν Ἀθήνα.

— Γιά μένα, οἱ συνθῆκες εἶναι ἀπαγορευτικές γιά τά παιδιά τῶν φτωχῶν οἰκογενειῶν. Γιατί οἱ 1.700 δραχμές πού ζητάει ἡ ΧΕΝ, εἶναι, ἴσως, τό μικρότερο ποσόν πού μπορεῖ νά ζητήση. Ἀλλ' αὐτές οἱ 1.700 δραχμές εἶναι ὅ,τι περισσότερο μπορεῖ νά δώση γιά σπουδές τοῦ παιδιοῦ του ἕνας μισθοσυντήρητος πατέρας.

— Καί δέν εἶναι μόνον αὐτά. Τά παιδιά χρειάζονται τό χαρτζηλίκι τους. Δέν θέλουν ἕνα πεντακοσάρικο; Γιά τά ναῦλα τους, γιά μιά ἐφημερίδα, γιά νά πάνε μιά φορά τή ἑβδομάδα σινεμά; Ἴσως αὐτός νά εἶναι ὁ λόγος, πού τά περισσότερα κορίτσια τοῦ Οἰκοτροφείου, τίς Κυριακές μένουν ἐδῶ. Δέν ἔχουν λεφτά...

— Γιά νάρθῆ νά μείνη ἐδῶ ἕνα κορίτσι, χρειάζεται νά ἔχη εἰδικά προσόντα;

— Ὄχι. Ὑποβάλλει μιά αἴτηση κι' ἐμεῖς κάνουμε τήν ἐπιλογή.

— Ἀντίστοιχα ἱδρύματα μέ τή ΧΕΝ, πού νά φιλοξενοῦν φοιτητές, ὑπάρχουν στή Θεσσαλονίκη;

— Ἐκτός ἀπό τίς «Φοιτητικές Ἑστίες», ὑπάρχει ἡ ΧΑΝ, γιά τ' ἀγόρια...

— Πόσα παιδιά εἶναι στή ΧΑΝ;

— Γύρω στά ἑκατό.

— Καί πόσα ἐδῶ;

— Ὀγδοντατέντε.

— Ἄλλο ἵδρυμα;

— Ἦτανε ἡ «Μέριμνα Ποντίων Κυριῶν», ἡ ὁποία νομίζω ὅτι κατήργησε τό Οἰκοτροφεῖο. Ἦτανε, ἐπίσης, ἡ «Φιλόπτωχος Ἀδελφότης Κυριῶν», πού ἔπαιρνε καί μερικά παιδιά δωρεάν. Κι' αὐτή, ὅμως, κατήργησε τό Οἰκοτροφεῖο της. Τό κατήργησε τώρα, μέ τόν καινούργιο νόμο περί σωματείων καί ἱδρυμάτων, γιατί πρέπει νά κάνη ἵδρυμα τό φιλανθρωπικό σωματεῖο, καί νά διαθέση περιουσία, ἀπό τά εἰσοδήματα τῆς ὁποίας θά καλύπτη τή λειτουργία τοῦ ἱδρύματος. Αὐτό, κανένα σωματεῖο δέν τό εἶχε ἐξασφαλισμένο... Οἰκοτροφεῖα ἔχουν καί τά Κατηχητικά. Ὁ «Φάρος» καί ὁ «Μέγας Βασίλειος». Συνολικά, πάντως, τά παιδιά πού ζοῦν σέ οἰκοτροφεῖα, δέν εἶναι παραπάνω ἀπό 2.000.

— Κι' ἐδῶ οἱ φοιτητές εἶναι περισσότεροι ἀπό 30.000...

— Φοβοῦμαι ὅτι, καμμιά φορά, δέν προλαβαίνουμε, οὔτε ἐμεῖς οἱ ἐθελοντικές ὀργανώσεις, οὔτε ἡ Πολιτεία. Ἡ ὑποδομή ἔλειψε, φούντωσε ξαφνικά ἡ Παιδεία καί τό ἀποτέλεσμα τό βλέπουμε τώρα...

Ὑπάρχουν, ὅμως, κι' ἄλλα οἰκοτροφεῖα, ὅπως μαθαίνω. Τά Χριστιανικά Οἰκοτροφεῖα τοῦ Σωτῆρος, τά Οἰκοτροφεῖα τοῦ Καντιώτη(;) καί κάποιο ἄλλο, πού διευθύνει ὁ καθηγητής Σάκκος. Ἔτσι κι' ἀλλιῶς, ὅμως, αὐτά τά οἰκοτροφεῖα δέν λύνουν τό πρόβλημα, μιά καί ὅλα ἔχουν εἰδικό χαρακτῆρα καί, τελικά, παρέχουν τροφή καί στέγη σέ ἐλάχιστα παιδιά.

● ΝΑ ΚΑΤΑΛΗΞΟΥΜΕ, ὅμως, σέ μερικά συμπεράσματα — τά πρῶτα τῆς ἐρευνάς μας, γύρω ἀπό τούς νέους πού σπουδάζουν στή Θεσσαλονίκη:

● ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ πού χρειάζεται ἕνα παιδί γιά νά ζήση στή Θεσσαλονίκη, ὅπου τοῦ ἔτυχε νά σπουδάζη, δέν μπορεῖ νά εἶναι λιγώτερα ἀπό 1.300 δραχμές (μιά περίπτωση).

● Η ΠΛΕΙΟΝΟΤΗΤΑ τῶν φοιτητῶν, ζῆ μέ ποσά πού κυμαίνονται μεταξύ 2—3.000 δραχμῶν. Τά χρήματα αὐτά, τά παιδιά τά παίρνουν ἀπό τά σπίτια τους.

● ΑΝ ΜΙΑ οἰκογένεια ἔχη δυό παιδιά καί τά δύο αὐτά παιδιά σπουδάζουν μακρυά ἀπό τήν πόλη τους, χρειάζεται νά παίρνουν τουλάχιστον 3.000 δρχ. τό μῆνα.

Ὑπάρχουν, ὅμως, πολλές οἰκογένειες, πού μποροῦν νά διαθέτουν 2—3.000 δραχμές τόν μῆνα, γιά ἔξοδα σπουδῶν — γιατί γιά ἔξοδα σπουδῶν πρόκειται στήν οὐσία — τῶν παιδιῶν τους; Μπορεῖ νά τό κάνη αὐτό ἕνας ὑπάλληλος μέ μισθό 5—6.000 δραχμῶν; Ἀφήνω τήν ἀπάντηση στόν ἀναγνώστη.

ΛΕΥΤ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Σ' ἕνα διάλειμμα, σύντομες ματιές στά συγγράμματα ἡ συζήτηση πάνω σέ τρέχοντα θέματα τῆς νεολαίας

Στό κουρεῖο τῆς Πανεπιστημιουπόλεως. Δέν εἶναι καθόλου ἀκριβές ὅτι οἱ σπουδαστές δέν πατοῦν τό πόδι τους στά κομμωτήρια. Μόνο σ' ἕνα μικρό ποσοστό ἀπέχουν μόνιμα.

Περιμένοντας τήν ἔναρξη τοῦ μαθήματος φοιτήτριες συμβουλεύονται τίς σημειώσεις τους

Στό αὐριανό φύλλο:

ΣΤΕΓΗ: ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΕΣ

Τρίτη ἀνταπόκριση. ἀπό τή Θεσσαλονίκη